

λοιπὴν οἰκογένειαν καὶ ἔσπευσε πρὸς σωτηρίαν τῆς πατρίδος ἀλλ' ἦτον ἀργά. Τὸ Σοῦλι ἔπεσε διὰ συνθήκης, ἦν μόνις ὑπογραφεῖται, παρεβίασεν ὁ τύραννος, κατὰ τὰς προφρήσεις τοῦ Σαμουήλ, ὡσπερ ἐν τῷ βίῳ αὐτοῦ ἀρηγήθημεν τοῦτο. Ὁ Κῆτσος Μπότσαρης κατὰ τὸν Ἀραβαντινὸν ἀνέπτυξε θαύματα ἀνδρίας. Οὗτος καὶ ὁ Κουτσουνίκας ἐτέθησαν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς εἰς Ζάλογκον τραπέισης μοίρας· μετὰ δὲ τὴν τραγικωτάτην αὐτοκτονίαν τῶν παίδων καὶ τῶν γυναικῶν αἵτινες χορεύουσαι ἐκρημνίζοντο, ὡσπερ ἄλλοτε εἶπομεν, εἰς τὸ βάραθρον, ὁ Κῆτσος Μπότσαρης συναθροίσας τοὺς μαχίμους περὶ τοὺς ὀκτακοσίους διεσώθη μαχόμενος ὡς λέων μόνις μετὰ ἑκατὸν πεντήκοντα εἰς Βουλγαράλι, παραλαβὼν δὲ καὶ τοὺς πρότερον ἐκεῖ ἐκπατρισθέντας ἀπῆλθεν εἰς Ἄγραφα· προσβληθεὶς δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἐκεῖ πεντακοσίων Ἀλβανῶν, διεσώθη μόνις μετὰ πεντακοσίων πέντε ἀνδρῶν καὶ μιᾶς γυναικὸς εἰς Πύργον· τότε ἤχημαλωτίσθη κατὰ μὲν τὸν Ἀραβαντινὸν καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Κῆτσου Κώστας Μπότσαρης, ¹ κατὰ δὲ τὸν ἀξιопιστότερον τούτου Πουκελιλ, ἀκούσαντα ταῦτα ἐκ στόματος τοῦ Κῆτσου, ὁ ἀδελφὸς τούτου, ὁ Νώτης Μπότσαρης ὁ μεγάλως διαπρέψας ἔπειτα ἐν τῷ ἑλληνικῷ ἀγῶνι.

Τότε ἤχημαλωτίσθη καὶ σύμπασα ἡ ἐπόλοιπος ἰδία οἰκογένεια τοῦ Κῆτσου, συγκεκμημένη μάλιστα ἐκ θυγατέρων. Ἡ δὲ γυνὴ τοῦ Νώτη τρωθεῖσα καιρίως, μετεφέρθη ἐπὶ τῶν ὤμων τῆς θυγατρὸς τῆς μέχρις ἀποτόμου βράχου τοῦ Ἀχελῶου, βλέπουσα δὲ ἡ θυγάτηρ ἐγύτατα τὸν κίνδυνον νὰ ζωγρηθῇ ὑπὸ Ἀλβανοῦ, ἔσπρωξε τὴν μητέρα εἰς τὸν ποταμὸν καὶ συγκατάπεσεν ὁ μέλλων νὰ ζωγρηθῇ αὐτὰς Ἀλβανὸς ἐκπλαγεὶς ἐκ τοῦ ἥρωϊσμοῦ καὶ τοῦ κάλλους τῆς παρθένου ἀνεφώ-

¹ ἴδὲ χρονογραφίαν τῆς Ἡπείρου ὑπὸ Ἀραβαντινοῦ τόμον Δ. σελ. 297.

